Vydavatel: obec Rajnochovice č.144, e-mail: obec@rajnochovice.cz

Foto: Markéta Olejníková

Rajnochovský zpravodaj

ČÍSLO 5

ČERVEN 2015

Vážení spoluobčané,

v letošním roce se naše obec úspěšně zúčastnila soutěže **Vesnice roku**. Cílem soutěže v Programu obnovy venkova je snaha povzbudit obyvatele venkova k aktivní účasti na rozvoji svého domova, zveřejnit rozmanitost a pestrost uskutečňovaní programů obnovy vesnic a upozornit širokou veřejnost na význam venkova. Soutěž poprvé vyhlásil Spolek pro obnovu venkova ČR v roce 1995 pod názvem "Soutěž o nejzdařilejší program obnovy vesnice." Od roku 1996 je jedním z vyhlašovatelů Ministerstvo pro místní rozvoj a Svaz měst a obcí ČR. Ministerstvo zemědělství se mezi vyhlašovatele připojilo v roce 2007.

Krajské soutěžní kolo v naší obci proběhlo v úterý 19. května 2015

Ocenění obcí:

Zlatá stuha za vítězství v krajském kole

Nejvyšší ocenění získá obec, která se nejlépe a vyváženě prezentuje ve všech posuzovaných oblastech. Komise sleduje úroveň společenského života, aktivity občanů, celkový obraz vesnice, občanskou vybavenost a infrastrukturu, spolupráci s podnikateli v obci, veřejná prostranství, péči o zeleň a krajinu a v neposlední řadě také koncepční dokumenty obce.

Modrá stuha za společenský život

Ocenění zpravidla obec získává jako celé společenství, nejen jako samospráva. Znakem společenského života vesnice je mj. to, že jej vytvářejí lidé nejen pro ostatní, ale i pro sebe. V oceněné obci funguje řada spolků tradičních i novodobých, udržují se a obnovují tradice a obyčeje. V ocenění je důležitá péče o duchovní hodnoty obce a návaznost na historii. Obce v pohraničí a v blízkosti měst mají situaci těžší, nicméně i zde již nové generace tvoří nový život navazující na staré rytmy. Pro posouzení kontinuity společenského života jsou důležité kroniky obecní i spolkové, autentické akce spolků i dokumenty obce. Významným subjektem je škola, která bývá kritickým místem života obce.

Bílá stuha za činnost mládeže

Oceněná obec prokazuje zapojení dětí a mládeže do života obce a koncepční podporu jejího zájmu o venkovskou pospolitost. Oceňovány jsou aktivity výchovy mladé generace místními spolky, práce s dětmi v knihovně, vytváření podmínek pro trávení volného času. Významným přínosem jsou úspěchy mladých lidí a jejich trvalý zájem o život a rozvoj obce, mezigenerační setkání, mimoškolní činnost dětí a dobré příklady trvalé práce s dětmi a mládeží v místě.

Zelená stuha za péči o zeleň a životní prostředí

Oceněná obec by měla koncepčně rozvíjet zeleň v obci, pečovat o dřeviny a prostranství se zajištěním odbornosti a prokazovat cit pro místní venkovský charakter sídla. Druhou stránkou je výchova veřejnosti ke vztahu k životnímu prostředí obce. Důležité je pojetí veřejných zelených ploch a zapojení dalších prvků pro plnění funkcí odpočinku a setkávání veřejnosti, místně odpovídající skladba zeleně, venkovský ráz. Oceňovány jsou i snahy o revitalizaci navazující otevřené krajiny, výsadby tradičních stromořadí a obnova druhové skladby. Je kladen důraz na dlouhodobou koncepci v plánování zeleně v obci a výchovu nejmladších generací k ochraně životního prostředí.

Oranžová stuha za spolupráci obce a zemědělského subjektu

Oceňovány jsou pozitivní stránky spolupráce zemědělských subjektů hospodařících v krajině se samosprávami. Toto ocenění je zaměřeno také na hledání nových forem spolupráce při správě venkovského prostoru. Mezi oblasti posuzovaných kritérií patří: podíl místních zemědělských subjektů na zaměstnanosti obyvatel obce, péče o veřejná prostranství a kulturní krajinu, koncepční dokumenty a společné projekty, místní produkty a jejich marketing, využití netradičních zdrojů energie a nezemědělské aktivity.

Cena naděje pro živý venkov za místní spolkový život a občanskou společnost v obcích

Symbolem této ceny je duha, která představuje občanskou společnost. Záštitu nad touto cenou převzalo Sdružení místních samospráv ČR, které klade důraz na aktivitu místních spolků a zájmových sdružení. Ty představují místní život v obci, jsou nespornými nositeli místní kultury, společenského života a občanské společnosti. Jejich podpora je nejen věcí obce, ale i orgánů veřejné moci.

Zlatá cihla v Programu obnovy venkova, ocenění příkladných staveb realizovaných v duchu Programu obnovy venkova

Cílem udílení tohoto ocenění je získat evidenci a přehled o těchto stavbách a také tyto stavby zveřejnit v každoročně vydávané propagační publikaci "STAVBY VENKOVA."

Přehled výsledků letošního ročníku soutěže Vesnice roku ve Zlínském kraji:

O tomto pořadí obcí rozhodla hodnotitelská komise, které předsedal Josef Zicha, starosta Vysokého Pole. Desetičlenná porota posuzovala celkem 15 obcí Zlínského kraje přihlášených do letošního ročníku soutěže.

1. místo
Zlatá stuha – obec Babice
2. místo
Bílá stuha za činnost mládeže – obec Hošťálková
3. místo
Zelená stuha za péči o zeleň a životní prostředí – obec Pitín
4. místo
Modrá stuha za společenský život – obec Slavkov
5. místo
Oranžová stuha za spolupráci obce a zemědělského subjektu – obec Rajnochovice

Speciální ocenění Zlínského kraje:
Diplom za moderní knihovnické a informační služby – obec Slavkov
Diplom za vzorné vedení obecní kroniky – obec Topolná
Diplom za udržování lidových tradic – obec Březová
Osobnost Programu obnovy venkova ve Zlínském kraji:
PaedDr. Ludvík Zimčík – ředitel Základní a mateřské školy Březová
Jindřiška Švajdová – výtvarnice obce Březnice

Diplom Zlatá cihla
Obec Březnice – kostel sv. Bartoloměje
Obec Babice – Muzeum myslivosti a pytláctví
Obec Osíčko – autobusové zastávky v obci
Cena Naděje pro živý venkov
Obec Vítonice

V letošním roce 2015 si Česká republika připomíná 70 let od osvobození - výročí konce II.světové války.

Osvobození naší obce proběhlo dne 7.5.1945. Pro připomínku tohoto nelehkého období v životě našich rodičů a prarodičů jsme požádali Tomáše Hrachovce, aby se s námi podělil o vzpomínky svého dědečka. Ten působil v partyzánské brigádě a události válečných let má stále v živé paměti.

Věnováno 70. výročí osvobození.

UDÁLOSTI Z ÚNORA 1944 V HOSTINCI U PUČKŮ NA TROJÁKU

O této akci 1. Československé partyzánské brigády Jana Žižky v katastru naší obce jsem se dozvěděl ze vzpomínek svého dědy Ladislava Kočičky, který se v lednu 1945 po nuceném odchodu do ilegality stal členem úderného oddílu partyzánské brigády pod velením Vladimíra Krajčíka - Jerryho. Spolu se skupinou jablůneckých partyzánů a belgických zajatců pracujících v pyrotechnické továrně J. Velínského v Jablůnce se přesunuli do bunkru U Hrubé jedle v katastru Rajnochovic.

Skupina partyzánů z Jablůnky - květen 1945,Vizovice , Ladislav Kočička (děda autora článku Tomáše Hrachovce).

V boji s partyzány využívaly německé represivní orgány všech možných prostředků, aby eliminovaly akce partyzánů v naší oblasti na minimum. Snažily se infiltrovat brigádu svými agenty, konfidenty a v neposlední řadě využívaly služeb vlasovců. Byli to sovětští váleční zajatci, kteří vstoupili do služeb Němců. Ti je nasazovali do oblastí, kde působili partyzáni, a protože mluvili rusky, budili u hlavních podporovatelů partyzánů - pasekářů- důvěru. V tomto zimním období na přelomu ledna a února 1945 se v okolí Hošťálkové a Rajnochovic objevila patnáctičlenná skupina rusky hovořících mužů pod velením npor. Pinkase, která o sobě prohlašovala, že je členem partyzánského oddílu Za rodinu. Na rozkaz kpt. Stěpanova, politického komisaře brigády, byl s tímto oddílem navázán kontakt a domluvena schůzka, která se měla uskutečnit 25. února v hostinci U Pučků na Trojáku.

Tím se vlasovcům pod vedením npor. Waltera Proskowcze, krycím jménem Pinkas, podařilo dostat ke štábu part. brigády. Nadporučík Walter Proskowecz byl synem majitele všetulského cukrovaru, takže byl s okolím Hostýnských vrchů velmi dobře seznámen. Štábu brigády hrozilo velmi reálné nebezpečí odhalení a zničení. Tento provokatérský oddíl spolupracoval s jednotkou ZbV Komanda, které bylo ubytováno na zámku v Hošťálkové. Častý výskyt rusky mluvících mužů na velitelství protipartyzánské jednotky neušel pozornosti Antonína Štěpána, spojky partyzánů, který dělal na zámku správce a po jednom vyslechnutém rozhovoru mezi velitelem komanda a vlasovcem usoudil, že je nutno rychle informovat partyzány. Okamžitě předal tuto zprávu Jiřímu Češkovi a ten informoval štáb brigády na Trojáku.

Pohřeb partyzánů – Vizovice – květen 1945, Dajan Bajanovič Murzin

Dne 25. února v podvečer bylo celé okolí kolem hostince obsazeno partyzány úderné roty a očekával se příchod provokatérského oddílu. Na schůzku se dostavili čtyři jeho příslušníci bez velitele, za partyzány kpt. Stěpanov, František Molo, Krajčík - Jerry, npor. Saša Dolinov , Jiří Češek a zástupci přerovské odbojové organizace, kteří schůzku sjednali. Partyzány byla rozehrána hra, která měla vyústit v odhalení pravé identity oddílu Za rodinu. Podle vzpomínek mého dědy, který měl za úkol hlídat okolí hostince, se celá akce udála takto:

Na schůzce se měl projednat plán přepadu vojenského skladiště v Přerově. V družném rozhovoru, který byl záměrně partyzány prokládán pitím slivovice, se jeden již značně opilý vlasovec prořekl. Došlo okamžitě k jejich odzbrojení a po krátkém výslechu byli tři z nich zastřeleni a zahrabáni někde pod Černochovou usedlostí v lese. Důslednou prohlídkou oblečení vlasovců byla v podšívce kabátu jednoho z nich nalezena mapa s vyznačeným bunkrem U Hrubé jedle a Češkovou usedlostí jako přechodným štábem brigády. Čtvrtý vlasovec Nikolaj se snažil získat důvěru Saši Dolinova tvrzením, že je jeho krajan. Saša uvěřil a zaručil se za Nikolaje u velitele Murzina vlastním životem. Kdo však zradí jednou, zradí i podruhé. Nikolaj přislíbil, že partyzány dovede do štábu Pinkasova oddílu a tak pomůže s jeho likvidací. Před akcí, při malé zastávce na Kateřinských pasekách se nepozorností partyzánů podařilo vlasovci nepozorovaně uniknout a zalarmovat blízkou jednotku werhmachtu v Kateřinicích. Všichni tušili, co bude následovat, jaká bude reakce Němců, kteří teď měli přesné informace . A Saša Dolinov , ten věděl , že si jde k veliteli Murzinovi pro smrt. Ještě téhož večera byl partyzánským soudem odsouzen a popraven velitelem brigády.

Tolik z pamětí mého dědy, který i dnes ve svých devadesáti čtyřech letech rád zavzpomíná na těžkou dobu, kterou prožil v řadách partyzánské brigády Jana Žižky a myšlenkami se často vrací na Koliby, Bílovou, Vičanov a další místa v naší obci, která mu přirostla k srdci.

Tomáš Hrachovec

Pochod partyzánů – Vizovice 1945

Jak popisuje události z května 1945 kronika obce Rajnochovic (*po předchozí domluvě možno nahlédnout v archívu OÚ Rajnochovice*)

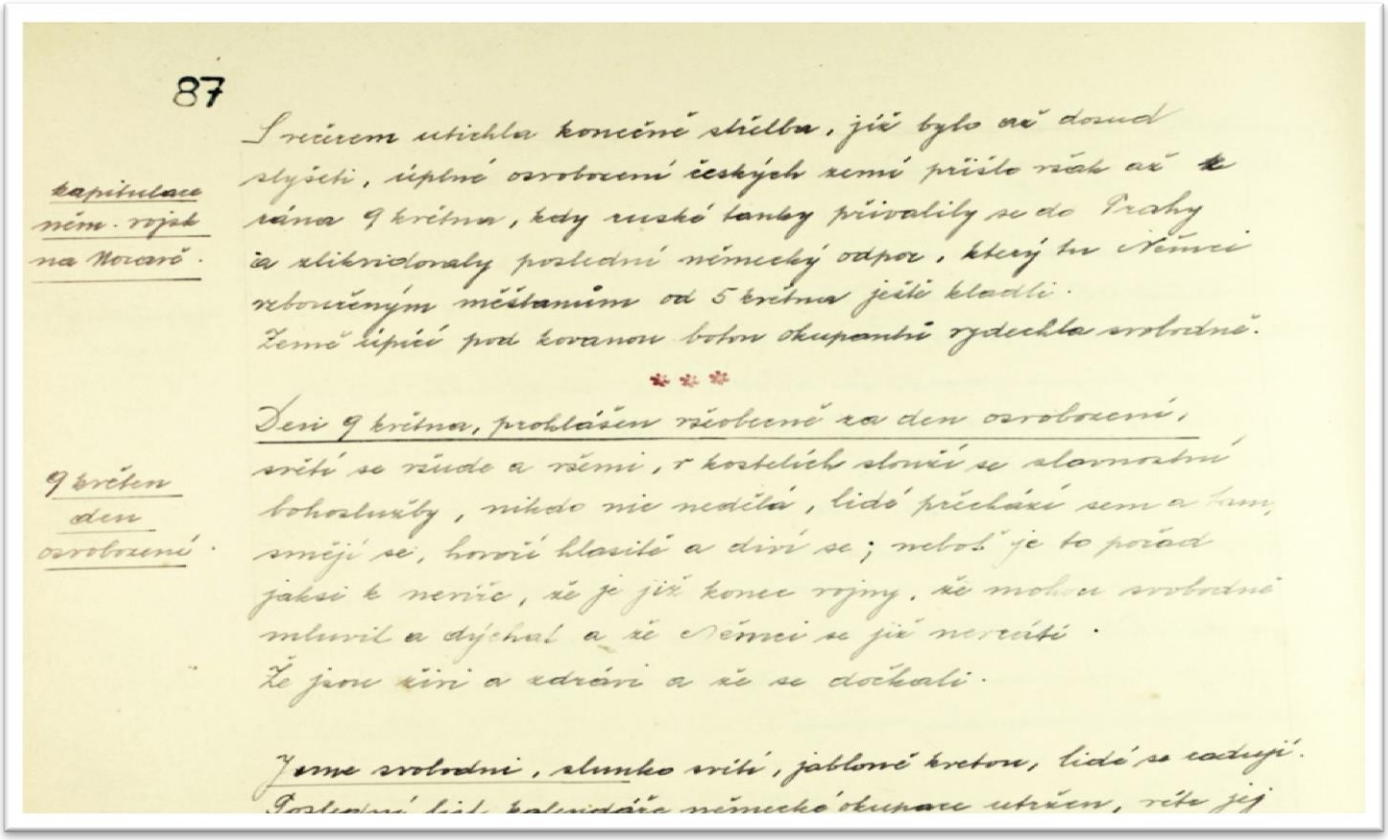

87

kapitulace něm. vojsk na Moravě.

S večerem utichla konečně střelba, jíž bylo až dosud slyšeti, úplné osvobození českých zemí přišlo však až k ráno 9 května, kdy ruské tanky přivalily se do Prahy a zlikvidovaly poslední německý odpor, který ve Středočeském vzbouřeným městanům od 5 května ještě kladli.
Země úpící pod krvavou botou okupantů vydechla svobodně.

* * *

9 květen den osvobození.

Den 9 května, prohlášen všeobecně za den osvobození, svítí se všude a všemi, z kostelních věží se slavnostní bohoslužby, nikdo nic nedělá, lidé přicházejí sem a tam, smějí se, hovoří hlasitě a diví se; neboť je to pořád jakési k nevíře, že je již konec války, že mohou svobodně mluvit a dýchat a že Němci se již nevrátí.
Že jsou živi a zdrávi a že se dočkali.

Jsme svobodni, slunko svítí, jabloně kvetou, lidé se radují.
Poslední list kalendáře německé okupace utržen, věta její

Celostřelbu slyšeti ještě ze všech stran a duniv výbuchy svědčí o neradostném ještě německém odporu.
Čil. rozhlas z Prahy vysílá jedno upěnlivé volání za druhým, to Praha se vzbouřila a bojuje s Němci.

* * *

Na Ovčárovni skrývají se čtyři mladí němečtí desertéři, těmi klnci ještě, již ale třetí den, jsou již pěkně čistě v civilních šatech oblečeni a tráví se přátelsky.
Bojovat nice nemíní.
Němečtí četníci jsou ještě na stanici v P. Lhotě.

4 něm. desertéři na Ovčár.

* * *

Všeobecné napětí dostoupilo vrcholu až v pondělí dop. dne 7 května, když došla zpráva, na niž jsme čekali a přece se jí jaksi v skrytu báli - že ruské vojsko jede.
Na pile se nepracuje, veškerá práce stojí, lidé scházejí se k silnici, postávají v hloučcích, veškerý život soustřeďuje se tu jen ve zraku, v očích které vyhlížejí a v nedočkavosti okamžiku osvobození, které přinášíš sebou určitě již „Slavná rudá armáda".
Dlouhé vteřiny, dlouhé minuty.
Odpoledne téhož památného dne, objevili se konečně první jezdci a za nimi, jako líně tekoucí mohutný tok, nekonečná řada vozů, oblepených těmi vojáky Slavné rudé armády, starci, muži, jinochy, dívkami i ženami, opravdu dojem jako by celý ruský národ dospěl tu na své tisíce kilometrové pouti až v zapadlé naše kraje,

příjezd sl. ruského vojska do obce.

ROZHLEDNA NA KELČSKÉM JAVORNÍKU

Pro některé se tím uzavře pozoruhodný příběh, jiní získají důvod vyrazit do Hostýnských vrchů. Na nejvyšším vrcholu této lesnaté oblasti, Kelčském Javorníku, totiž pomalu roste nová dominanta. Štíhlá, elegantní a moderně řešená věž podle návrhu Marty a Ondreje Balážikových z brněnského B3 Atelieru. „Stavba nahradí dvě rozhledny, které historicky na Kelčském Javorníku stávaly, ale kvůli špatnému stavu je museli strhnout," připomíná Markéta Burdová z Podhostýnského mikroregionu, který je investorem stavby.
O nápadu vybudovat rozhlednu se mluvilo mezi starosty okolních obcí i místními lidmi už několik let. V Osíčku, Loukově, Chvalčově i další vesničkách Podhostýnska si vyhlídkovou věž přáli. „Hlavní myšlenkou je, aby i v tak malém mikroregionu bylo lákadlo pro turisty. Máme na mysli ty klasické, i proto se na rozhlednu nebude vybírat vstupné a bude volně přístupná," vysvětluje Markéta Burdová.
V roce 2012 proběhla architektonická soutěž na vypracování návrhu rozhledny, kam se přihlásilo úctyhodných 56 zájemců, což potvrzovalo, že o rozhlednu byl veliký zájem i v řadách architektů.
Odborná porota složená z členů mikroregionu a dalších kompetentních osob měla jasné požadavky - rozhledna musí co nejvíce zapadnout do daného přírodního prostoru, vykazovat malou náročnost na údržbu a odolnost proti vandalům.
Tyto požadavky pak nejlépe splnil právě návrh, který přišel z brněnského studia. „Porotě se líbilo, že rozhledna bude prodyšná, neuzavřená, dobře odolná proti vnějším vlivům. Zajímavý je i nápad, že dřevěnou konstrukci tvoří ohýbané lamely. Odkazuje na provázanost s bystřickou tradicí ohýbaného nábytku," zmiňuje projektová manažerka mikroregionu.
Technické řešení podle návrhů brněnských odborníků nepostrádá originalitu. „Skutečnost, že má být nová vyhlídková věž usazena na mýtině u cesty několik desítek metrů od vlastního vrcholu v těsném sousedství vzrostlých stromů, nás vedla k hledání zvláštní formy. Ta jde vstříc přírodním tvarům, aniž by je přímo napodobovala," vysvětlila už před časem architektka Marta Balážiková.
Kruhový půdorys rozhledny připomíná hodinový ciferník. Ocelovou konstrukci pak ukrývají zmiňované dřevěné lamely. Absence obvodových stěn bude zajišťovat nepřetržitý kontakt s okolím a každý jedenáctý stupeň střídá zastavení s vyhlídkou.
V současné době panuje na Kelčském Javorníku čilý stavební ruch. Už stojí základ, do kterého stavbaři zapouštějí konstrukci rozhledny. Práce by jim měly trvat zhruba do konce srpna, záležet bude na počasí, které zvláště na horách bývá nevyzpytatelné. Na podzim by však už první turisté mohli po 132 schodech rozhledny vystoupat.
Stavba vyjde na zhruba 10 milionů, z nichž 85% pokryje evropská dotace. Zbytek jde z rozpočtu mikroregionu, pomohla i sbírka, kterou uspořádalo Sdružení přátel Kelčského

Javorníku.

„Informace jsme šířili ústně a pomocí sociálních sítí, vybrali jsme necelých dvacet tisíc. Jsme rádi, že peníze poslouží k výstavbě rozhledny," podotýká předsedkyně sdružení Dana Walterová. Javorník dobře zná z mládí, kdy ještě jako děti lezli na triangulační věž, která tam stávala. „I proto tento projekt intenzivně podporujeme," dodala. „Je dobře, že je rozhledna volně přístupná. Snad si toho budou lidé vážit," doufají investoři.

Na první pohled to vypadá poněkud zvláštně. Sdružení přátel Kelčského Javorníku sídlí v Rajhradě nedaleko Brna. „Na Podhostýnsku se ale narodili mí rodiče, mám tu příbuzné a kamarády. Je to můj druhý domov," vysvětluje předsedkyně sdružení Dana Walterová, proč k Javorníku tíhne.

Co bude rozhledna pro tuto lokalitu znamenat?

Zviditelní Hostýnské vrchy a blízké obce, podpoří turistický ruch a umocní smysl výšlapů na Javorník. To je vlastně důvod, proč se buduje.

Líbí se vám vítězný návrh?

Líbí. Jako členka odborné poroty musím říci, že je nadčasový, moderní a splnil zadaná kritéria.

Je dobře, že bude rozhledna přístupná volně a zdarma?

Určitě je správně, že tam lidé budou moci vylézt, kdy chtějí a kochat se pohledem do nádherné krajiny. Proč stavět bariéry? Jen doufám, že si toho turisté budou vážit a chovat se k rozhledně ohleduplně.

Jakou roli vlastně při stavbě rozhledny hrálo vaše sdružení?

Katastrální úřad v Praze původně nápad postavit rozhlednu neschválil. Na žádost mého kamaráda jsem jela do Prahy s cílem rozhodnutí zvrátit. Nakonec se to po jednáních povedlo. Sdružení jsme založili, abychom mohli být u toho a tento záměr podporovat.

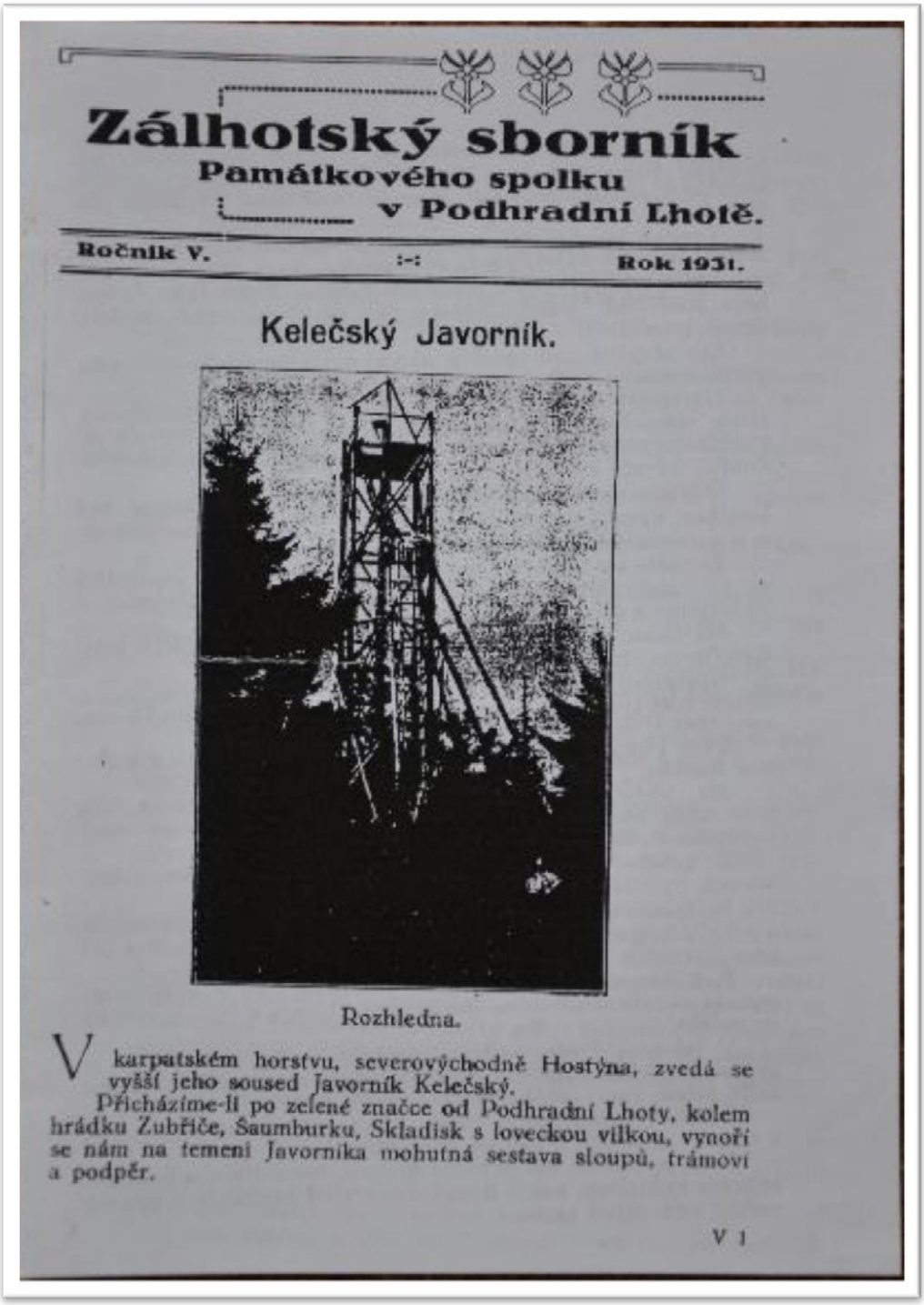

Zálhotský sborník
Památkového spolku
v Podhradní Lhotě.

Ročník V. :-: Rok 1931.

Kelečský Javorník.

Rozhledna.

V karpatském horstvu, severovýchodně Hostýna, zvedá se vyšší jeho soused Javorník Kelečský.

Přicházíme-li po zelené značce od Podhradní Lhoty, kolem hrádku Zubříče, Šaumburku, Skladisk s loveckou vilkou, vynoří se nám na temeni Javorníka mohutná sestava sloupů, trámoví a podpěr.

V 1

V karpatském horstvu, severovýchodně Hostýna, zvedá se vyšší jeho soused Javorník Kelečský.

Přicházíme-li po zelené značce od Podhradní Lhoty, kolem hrádku Zubříče, Šaumburku, Skladisk s loveckou vilkou, vynoří se nám na temeni Javorníka mohutná sestava sloupů, trámoví a podpěr. ……..(citace ze Zálhotského sborníku).

Probíhající stavba rozhledny (foto OÚ Rajnochovice)

SLAVNOSTNÍ OTEVŘENÍ ROZHLEDNY PROBĚHNE V MĚSÍCI ZÁŘÍ.

Na další stránce:

Rozhledna podle návrhu Marty a Ondreje Balážikových z brněnského B3 Atelieru.

….a jelikož jsme součástí Hostýnského regionu, zajímá nás, co se děje i za nedalekými hostýnskými kopečky. Požádali jsme ing. Tomáše Svačinu o možnost otisknout jeho článek o výstavbě lanovky na Sv.Hostýn. Tímto děkujeme a tady předkládáme k přečtení v našem Zpravodaji……

LANOVKA NA SV. HOSTÝN ANEB DVAKRÁT MĚŘ A JEDNOU ŘEŽ

V současné době (začátek roku 2015) bylo dokončeno majetkové vyrovnání s olomouckým arcibiskupstvím v oblasti Sv. Hostýna. Vzápětí se objevilo několik článků v tisku, internetových médiích a na sociálních sítích, které se snaží seznámit veřejnost se záměrem vybudovat lanovku z chvalčovského údolí Říky na Sv. Hostýn. Tato snaha by byla jistě chvályhodná nebýt jejího jednostranného zaměření na podporu zjevně komerční aktivity. K záměru většinou nekritické články se prakticky vůbec nezabývají přírodními poměry a téměř pomíjejí duchovní hodnoty území, které by mohly být výstavbou lanovky přímo dotčeny.

Mediálnímu tlaku začíná být vystavována i samotná církev, která je v těchto článcích prezentována jako „brzdící“ subjekt (např. článek „Lanovkou na Svatý Hostýn? Chvalčov je pro, nápad ale zatím brzdí církev“, zlin.idnes.cz, 7. 2. 2015). O tom, že veřejné mínění je snadno ovlivnitelné, svědčí již nyní několik reakcí veřejnosti na sociálních sítích, kde je na církev poukazováno jako na „brzdu pokroku.“

Pro bližší seznámení se záměrem může čtenář využít přehledu literatury uvedeného v závěru tohoto článku. Má se jednat o lanovku, která by spojila horní část obce Chvalčov se Sv. Hostýnem. Záměr, jehož součástí měla být i sjezdovka, inicioval v prvním desetiletí nového tisíciletí komerční subjekt provozující blízké lyžařské středisko. Nápad se i přes malou informovanost občanů o jeho kladech a záporech střetl spíše s negativními ohlasy, většina občanů Chvalčova s ním tehdy v anketě pořádané obcí (časopis Obec Chvalčov oznamuje) nesouhlasila, proti byl i tehdejší vlastník dotčených pozemků – Lesy ČR, s. p., a Matice svatohostýnská. Snad vzhledem k přirozenému východisku na Hostýn z města Bystřice pod Hostýnem byla stejná anketa s podobným výsledkem uskutečněna i tam.

Pro rozporuplnost projektu a malou naději na schválení nebyla lanovka ani ve verzi bez sjezdovky zařazena do tehdy zpracovávaného územního plánu obce Chvalčov. Tato etapa byla uzavřena s tím, že se bude pokračovat v jednání po vyřízení církevních restitucí. V jednom z uvedených článků je ovšem také uvedeno, že zástupce iniciátora nabídl kompromis: „V první fázi postavme lanovku. Názorně se tak ukáže, že obavy z davů lidí, kteří by narušili podstatu klidového místa, byly liché. V druhé fázi pak postavme i sjezdovku.“ Tento „kompromis“ je názorným příkladem uvedení tzv. „salámové“ metody do praxe. V článku (zlin.idnes.cz, 8. 2. 2015) však pisatel mění svůj názor: „V té době se

však jednalo i o tom, že součástí bude sjezdovka. To dnes neplatí. Chceme jen ekologickou, tichou a alternativní cestu na Hostýn.“
Navrácením pozemků původnímu vlastníkovi vstupují snahy o výstavbu lanovky (zatím bez sjezdovky) do další etapy. Podle zatím posledního článku (zlin.idnes.cz, 8. 2. 2015) by měla být délka lanovky 1,1 km, nástupním místem by se měla stát lokalita Na Říce ve Chvalčově, výstupní místo by mělo vzniknout pod rozhlednou Hostýn, typ lanovky sedačková, cena 20–35 milionů korun).

Kdo zejména usiluje o výstavbu lanovky, již bylo uvedeno, nyní bych se pokusil shrnout možné ekonomické a ekologické důvody pro její výstavbu a důvody proti ní, resp. pro odložení její stavby a velmi pečlivé posouzení. Vzhledem k oboru mého vzdělání a profesi se možným ekonomickým důvodům budu věnovat úhlem pohledu občana Chvalčova, kterému jsou poměry na Sv. Hostýně osobně známy.
Rozšíření turistického ruchu, zvýšení počtu pracovních míst, ekonomická prosperita obcí, nabídka atraktivit a zkvalitnění služeb patří k častým zaklínadlům pro prosazení různých komerčních aktivit. Svatý Hostýn patří již nyní k nejnavštěvovanějším poutním místům. Dle údajů na http://www.hostyn.cz/ se návštěvnost na Sv. Hostýně pohybuje okolo 300 000, dle údajů na http://www.ceskatelevize.cz/ dokonce 500 000 lidí za rok. Naivní je představa, že by lanovka mohla přispět ke zvýšení návštěvnosti místa s tak obrovskými duchovními, architektonickými i přírodními hodnotami. Obsluha jednoduché sedačkové lanovky, dle mého názoru jen se sezónním provozem, by zřejmě sestávala z několika málo pracovníků, takže zvýšení zaměstnanosti bude také spíše symbolické. Ekonomická prospěšnost pro obec Chvalčov by mohla plynout především z vlastnictví lanovky. Vzhledem k tomu, že iniciátorem výstavby lanovky je s. r. o., která bude proto nejspíš jejím vlastníkem nebo provozovatelem, je těžké odhadnout, zda část případného zisku bude jiný provozovatel ochoten věnovat obci. Pokud není příliš zřejmá ekonomická výhodnost pro obec Chvalčov, lze bez důkladné ekonomické rozvahy stěží hovořit o výhodnosti pro Bystřici pod Hostýnem. V konečném důsledku by případný uživatel lanovky Bystřici pod Hostýnem, která by pro něj přestala být východiskem pro cestu na Sv. Hostýn, spíše minul. Současný pohodlný a motorizovaný návštěvník lanovky by jistě nenechal svůj vůz na stávajícím velkém autoparkovišti u hřbitova, ale přímo u dolní stanice lanovky v obci Chvalčov. Minimálně by se proto snížil příjem města z parkovného. Jako jediný subjekt, který by mimo provozovatele mohl na lanovce profitovat, se jeví autobusový nebo jiný dopravce, který by převážel zájemce o výlet lanovkou z bystřických nádraží na dolní stanici ve Chvalčově vzdálenou přes 5 km. Z nutnosti přejíždění na dolní stanici lanovky plyne nová ekologická zátěž pro obec Chvalčov i část Bystřice pod Hostýnem.

Výše uvedené teoreticky možné ekonomické přínosy budou záviset na skutečném využívání lanovky. Při jejich odhadu je nutné uvážit mnoho okolností. Z letmého pohledu na turistickou mapu je zřejmé, že přirozeným východiskem pro návštěvu Sv. Hostýna byla vždy Bystřice pod Hostýnem. Jsou známy četné obrazy a fotografie s poutníky směřujícími na Sv. Hostýn z širšího okolí Moravy vždy přes Bystřici pod Hostýnem. Snad pouze pro několik málo turistů nebo poutníků ze Vsetínska by se díky lanovce zkrátila cesta na Sv. Hostýn. Všem ostatním by se prodloužila a prodražila. Je nutné zpracovat nezávislou podrobnou a dlouhodobou ekonomicko-sociální studii, která by co nejpřesněji odhadla potenciální využití lanovky. Měla by minimálně zjistit a zohlednit současnou věkovou strukturu, zdravotní stav, cíle a délku pobytu všech dnešních návštěvníků Sv. Hostýna, včetně míst, ze kterých přijíždějí, a dopravních prostředků, které používají. Těžko si lze představit, že např. babička z Vlčnova, která se bude chtít účastnit mariánské pouti, zvolí místo jednoduché přímé dopravy autobusem z vlakového nebo autobusového nádraží v současné ceně 17 Kč (bez slevy) časově, finančně a fyzicky náročnější přestup na autobus směr Chvalčov a zde další přestup na lanovku spojený opět s platbou jízdného.

Pokud jde o ekologické přínosy či negativa lanovky, je v první řadě nutné rozporovat častá tvrzení, která ji popisují jako ideální ekologický způsob dopravy. Jak je uvedeno výše, většina návštěvníků putuje na Sv. Hostýn přes Bystřici pod Hostýnem. Všichni, kteří by chtěli z nějakého důvodu použít lanovku, se budou muset především dostat na dolní stanici lanovky do vzdáleného Chvalčova. Pěšky se tam v dnešní době vypraví určitě jen minimum z nich. Většina použije buď osobní auta, nebo prostředky hromadné dopravy, jejichž zplodiny zatíží životní prostředí části Bystřice pod Hostýnem a většiny obce Chvalčov, kterou bude nutné ke stanici celou projet. U dolní stanice lanovky, která se nachází v dosud relativně zachovalém přírodním prostředí, bude nutné vybudovat parkoviště, jehož existence bude spojená s vyšší koncentrací výfukových plynů (v poměrně úzkém, málo provětrávaném údolí Říky).
Rovněž úvahy spekulující o tom, že lanovka může nahradit současnou autobusovou a individuální dopravu na Sv. Hostýn, jsou v současné době nereálné. Spíš lze předpokládat, že lanovku nahodile využije pouze ze zvědavosti malá část návštěvníků Sv. Hostýna. Prakticky nevyužitelná bude rovněž pro starší a zdravotně hendikepované občany. Řada poutníků, zejména ze vzdálenějších krajů, bude pospíchat, aby stihla co největší část poutí, takže asi nepojede na Sv. Hostýn oklikou přes Chvalčov. Domnívám se, že provoz lanovky bude sezónní, nebude tedy moci být zrušena žádná z pravidelných autobusových linek. Mimo spojení Sv. Hostýna a Bystřice pod Hostýnem navíc tyto autobusy zajišťují dopravu občanům místní části Lázně, nacházející se mezi Bystřicí pod Hostýnem a Sv. Hostýnem. Individuální automobilová doprava (soukromé automobily,

vozidla taxislužby) je v současnosti regulována vzhledem k dispozičním poměrům. Její případné omezení či zákazy na „podporu“ využití lanovky nepřicházejí v úvahu. Na zásobování Sv. Hostýna, dopravu materiálu a zaměstnanců nebude mít lanovka vliv žádný.

O všech dalších ekologických dopadech lanovky na životní prostředí se dle současných poznatků nedá uvažovat jako o přínosných.

Lanovka je plánována na prudkém západním svahu Sv. Hostýna, v dosud poměrně klidném místě, kde se v historii vždy nacházel souvislý lesní porost. Pro výstavbu lanovky nyní uvažovaného typu je nezbytné jeho vykácení v určité ploše (která dosud nebyla zveřejněna). Odlesněno musí být také místo horní stanice lanovky, která má být dle uvedených článků pod vlastním vrcholem s rozhlednou. I minimální šířka (plocha) trvale odlesněného porostu ovlivní lesní ekosystém spolu s přítomnými organismy.

Dotčený lesní porost je tvořen převážně bukem lesním a dalšími původními druhy dřevin. Ne náhodou byla část tohoto porostu zařazena do evropské soustavy chráněných území NATURA 2000 jako součást Ptačí oblasti Hostýnské vrchy. Vyskytuje se zde biotop několika ohrožených druhů ptáků, jehož plocha bude vykácením zmenšena. Je nutné také zvážit, nakolik bude provoz lanovky rušit ptáky a další živočichy (nejen v hnízdním období). V trase lanovky se nacházejí lokality několika chráněných druhů rostlin a živočichů, jejichž biotop by byl výstavbou buď zcela likvidován, nebo různou měrou ovlivněn. Jako zajímavost lze uvést, že v bezprostřední blízkosti horní stanice byl zjištěn jeden endemický druh měkkýše. Zásah do biotopu zvláště chráněných druhů je možný pouze v zákonem stanovených případech a na základě výjimky.

Trasa lanovky je dále vedena v lokálním biocentru, které bylo stanoveno v územním plánu jako jedno z území, jež je nutné zachovat pro funkčnost tzv. územního systému ekologické stability.

Území, kde má dojít k výstavbě, se nachází v přírodním parku Hostýnské vrchy. Jeho posláním je zejména ochrana krajinného rázu, což je hlavně přírodní, kulturní a historická charakteristika území. Z přírodních charakteristik je možné jmenovat i geologické podloží, v místě uvažované lanovky tvořené nepříliš stabilním magurským flyšem. Zvážit je proto nutné i nebezpečí svahových sesuvů a eroze v důsledku odlesnění. Odlesnění ovlivní i porostní klima a vítr by pak mohl zapříčinit vznik škod na lesních porostech.

Hřeben Sv. Hostýna, včetně místa s lanovkou, byl zařazen mezi nadregionálně významné pohledové horizonty v rámci Zlínského kraje, s mimořádnou citlivostí na větší zásahy.

Z kulturně-historických charakteristik je nutné zmínit jedinečný význam Sv. Hostýna jako poutního místa nejen v rámci ČR, ale i celé křesťanské Evropy. Podrobně je tento význam vysvětlen v řadě knih i vědeckých prací, proto se jím nebudu déle zabývat. Je snad možné připomenout ideu schváleného územního plánu obce Chvalčov a územní studie „Řešení problematiky poutního místa Sv. Hostýn“ v rozsahu regulačního plánu z října 2008, kde

bylo stanoveno, že v části Sv. Hostýna od hlavního schodiště k bazilice vpravo má být soustředěno technické zázemí, včetně obchodů a obslužných komunikací. Část od schodiště směrem k rozhledně s křížovými cestami a hřbitovem má být klidovou zónou bez technických zařízení (mimo větrnou elektrárnu, která bude na místě ponechána do ukončení funkčnosti).

Závěrem bych chtěl připomenout, že cílem tohoto článku není stanovit, zda je výstavba lanovky pro kraj pod Hostýnem a jeho občany přínosem nebo spíše škodlivým zásahem. Měl pouze upozornit na některé aspekty, které nejsou z různých důvodů v médiích uváděny, případně jsou podávány neúplně nebo zkresleně.
Je nutné důkladně zvážit všechny klady a zápory, provést průzkumy, zpracovat potřebné studie, a především najít odpovědi na mnoho otázek.
Včetně té provokativní, jestli dotčené osoby po výstavbě lanovky odolají v území, které již bylo takto narušeno, možnému tlaku na uskutečnění původně plánované sjezdovky nebo zda nebudou chtít i odlesněním získané plochy pod lanovkou využít např. jako dráhy pro horská kola v rámci tzv. „tvrdé turistiky.“
Hostýnské vrchy, často nazývané „Hostýnky,“ nemají velký turistický potenciál Alp, ani Krkonoš nebo blízkých Beskyd. Měly by zůstat komorním územím otevřeným zejména pro klidnou rodinnou turistiku nebo místem odpočinku pro načerpání duševních sil. Nestálo by za úvahu opravit a doplnit stávající turistické trasy, naučné a poutní stezky? Mohli bychom např. začít vyznačením a doplněním naučné stezky k budoucí nové rozhledně na Kelčském Javorníku, nebo výstavbou návštěvnického střediska přímo v obci Chvalčov či Rajnochovice. Jednoduše vyzvednout to, co již máme vybudované a pokračovat v prohloubení koncepce formou důrazu na ekologii, výchovy mládeže k uchování genia loci, vybudování „vstupní brány" či ekologického centra v úzké souvislosti s Naturou 2000, Ptačí oblasti, EVL, PR, VKP, atd. Zdrojem těchto aktivit jsou bezpochyby dotační tituly, bez kterých jen stěží může dojít ke zvelebení tohoto bohatství. V rámci skutečné ekologizace dopravy na Sv. Hostýn bychom pak v budoucnu mohli nahradit konvenční pohon vozidel třeba elektrickým nebo hybridním.

Ing. Tomáš Svačina
krajinný ekolog

ŽIVOT NA VENKOVĚ

Spolupráce a přátelské vztahy několika kamarádů tenkrát před lety začaly karnevalovou akci a udržely ji dodnes. Před třemi lety dal zmiňovaný kolektiv své práci jakýsi řád (stanovy), a tak vzniklo občanské sdružení Život na venkově o. s., které se v této době transformuje na spolek. Rádi bychom zde představili nové projekty, které jsme podpořili.

Z dalších aktivit

- spolupráce a spolufinancování folklórního souboru **Javorníček**

- **Atletické závody**

- Umělecko-řemeslná prodejní výstava **Valašské škádlení** při příležitosti Anenské pouti

- Spolupráce na projektu **Rajlhotské otazníky** (přednáškové a debatní podvečery) – např. Rozumíme islámu?, Čarodějnice-mýtus nebo realita? Apod….

- Spolupráce s ochotnickým divadelním spolkem **Rajlhoťáci**

Valašské škádlení letos proběhne opět v období konání Anenské pouti 25. – 26. 7. 2015. Plakáty budou inzerovány v červenci 2015, v současné době hledáme řemeslníky, kteří by rádi předvedli svůj ,,um a kumšt.“

Pozvánka pro řemeslníky, kteří by rádi předvedli svou zručnost a lásku ke svému řemeslu.

Dalším projektem, který se snaží získat své místo na rajnochovském výsluní, jsou **Rajlhotské otazníky**. Tento neskromný počin by rád rozvlnil stojaté vody rajlhotské mysli. Ale teď vážně….první dvě přednášky proběhly ve spolupráci s přednášejícím Mgr. Vladimírem Švarcem a témata to byla zajímavá a nelehká. Rádi bychom vás vyzvali k debatě - napadají vás další témata, která by vás zajímala? Může se jednat o cestopisné povídání, lékařské, zahradnické, vzdělávací….Popusťte uzdu své fantazii a oslovte nás a my se pokusíme naplnit vaše očekávání. Další Rajlhotské otazníky jsou plánovány na podzim 2015.

Nutno podotknout, že zmiňované aktivity jsou financovány buďto samotným sdružením a nebo s podporou obcí Podhradní Lhota a Rajnochovice. Návaznost akcí a další možné projekty jsou v budoucnu závislé na zmiňované podpoře obcí a sponzorů, bez níž se neobejdeme.

S poděkováním za spolupráci všem členům Spolku Život na venkově a jeho podporovatelům *Marie Válková a Lucie Vlachová*.

Divadelní představení Ženy v nepokoji, divadlo Rajlhoťáci *(foto Markéta Olejníková)*

Ochotnický divadelní spolek RAJLHOŤÁCI

„Do roka a do dne“ – s tímto kozinovským předsevzetím sledujícím cíl znovu obnovit ochotnickou divadelní scénu v Rajnochovicích a Podhradní Lhotě se začátkem loňského jara začala scházet více než desítka nadšenců, která v sobě objevila touhu a odvahu vydat se za novým dobrodružstvím a výzvou. Výzvou v podobě potřebné vytrvalosti, trpělivosti a neustálém hledání volného času. Dobrodružstvím nabízejícím další poznávání sebe sama i druhých, rozvíjejícím talent a um, především však skýtajícím možnost obdarovávat ty, jež o to stojí, příležitostí k setkání, zamyšlení a třeba i zasmání.

Jsme velmi rádi, že poté co jsou rok a pár dnů k tomu za námi, můžeme, my Rajlhoťáci, ohlásit naplnění výše zmíněného předsevzetí. V průběhu uplynulého roku se naše řady ztenčily, proto jsme byli nuceni ve vánočním čase vyhledat místo dosud zkoušené, zbrusu novou hru Ženy v (ne)pokoji, kterou se ale nakonec podařilo ve vyprodané premiéře 16. května úspěšně uvést.

Tyto řádky vznikaly před červnovou reprízou (6. června), která byla taktéž více než týden dopředu vyprodaná. Může to značit mnohé. Pro nás Rajlhoťáky, jmenovitě Renatu Gajduškovou, Martinu Chvatíkovou, Gabrielu Sobkovou, Jirku Gajduška, Jana Hradila, Františka Žídka, Mirku Žídkovou a Vlaďu Švarce, to znamená v prvé řadě potěšující zjištění, že je tu mnoho těch, kteří s námi chtějí sdílet radost ze společných zážitků „na prknech, jež znamenají svět.“ Děkujeme všem příznivcům a těšíme zase někdy a někde „do roka a do dne“ na shledanou!

V.Š.

PODOBNĚ JAKO ŘÍČKA JUHYNĚ PROTÉKAJÍCÍ OBĚMA VESNICEMI, TAK I ŽIVOTY V RAJNOCHOVICÍCH A PODHRADNÍ LHOTĚ PROTÉKAJÍ SPOLEČNOU MINULOSTÍ, SOUČASNOSTÍ A SNAD I BUDOUCNOSTÍ.

Rajlhoťáci *(foto Markéta Olejníková)*

Divadlo před lety

V souvislosti s obnovením tradice ochotnického divadla v naší obci nás napadlo připomenout si, že i v minulosti se lidé divadlem bavili, byla to jedna z mála kulturních akcí, které byly v oblibě.

Ochotníci Rajnochovice je název spolku, který fungoval v 50. letech minulého století. Herci hráli ve „starém liďáku," který původně sloužil jako stará pila. Parta nadšených lidí z Rajnochovic a Podhradní Lhoty ji po pracovní době dobrovolně bez nároku na odměnu přebudovala na tzv. Kulturák. Stavbu velmi podporoval tehdejší správce pan Hilský. Kromě divadla se zde pořádaly papučové bály a maškarní plesy. Ale zpět k ochotníkům, hry režíroval pan Karel Šindelek z Podhradní Lhoty. Ten rozděloval i role. Scházeli se 2 x až 3 x týdně. Kostýmy se půjčovaly v půjčovně ve VM a pan Valchař z Komárna působil jako maskér. Kulisy si vyráběli hlavně svépomocí, s některými jim pak pomáhal pan Kuběja. Pořádali i divadelní zájezdy např. do Lužné. V souboru působili např. Bohumil Dytrych a jeho žena Františka, paní Gajdošová, pan Gajdoš, Emil Červenka, paní Šubrtová, Vlasta Bolfová, Jiřina Smahlová, Milada Červenková, pan Chlápek, pan Bilavčík, Drahomíra Čechová a Jiří Pánek.

Divadlo se hrálo i v Podhradní Lhotě, nejdříve v hospodě „ U Marků" a potom „ U Novosadů."

I zde hry režíroval např. pan Karel Šindelek , z herců to byli třeba bratři Vojtěch, Rudolf a František Žídkovi, Jiří Novosad, Jiří Chlápek, Marie Rakůsová (Kupská), Marie Provazníková (Chvatíková), Eva Tvrdoňová, Anna (Čubová), Ludmila Novosadová (Žáková), Antonín Novosad, Antonín Pospíšil, Jan Velhuda, Ivan Hlavinka a nápověda paní Milada Marková. Někteří z herců postupně přešli od divadla k estrádám. Scénáře psal hlavně František Žídek, který zároveň působil jako konferenciér. Soubor měl svou kapelu: bubeník –Ota Horák, klarinet – František Sanitrák, saxofon – Jiří Chlápek, kytara – Jindřich Fiala, který byl zároveň vedoucí souboru, zpívaly Marie Provazníková (Chvatíková) a Růžena Jemelíková. Kapela trénovala u Chlápků, na delší vzdálenosti je vozil pan Pavlištík nákladním autem S5 z JZD, kratší vzdálenosti chodili pěšky a nástroje přepravovali na dvoukoláku. Se svým programem jezdili po širokém okolí úspěšně několik let. Předem se omlouváme těm, které jsme nejmenovali, uplynulo už přece jen spoustu let , i pamětníci mají dnes problém si vzpomenout na některá jména, snad fotografie napoví.

Divadelní hra Lucerna od Aloise Jiráska, 30.12.1951 – 1.1.1952
(foto archív Jaromír Gajdoš)

Divadelní hra Tvrdohlavá žena 6.-7.12.1952, ČSM a ochotníci Rajnochovice

Divadelní hra Naši furianti *(foto archív Jaromír Gajdoš)*

Divadlo Podhradní Lhota, hospoda u Novosadů, Divadlo v hospodě U Marků

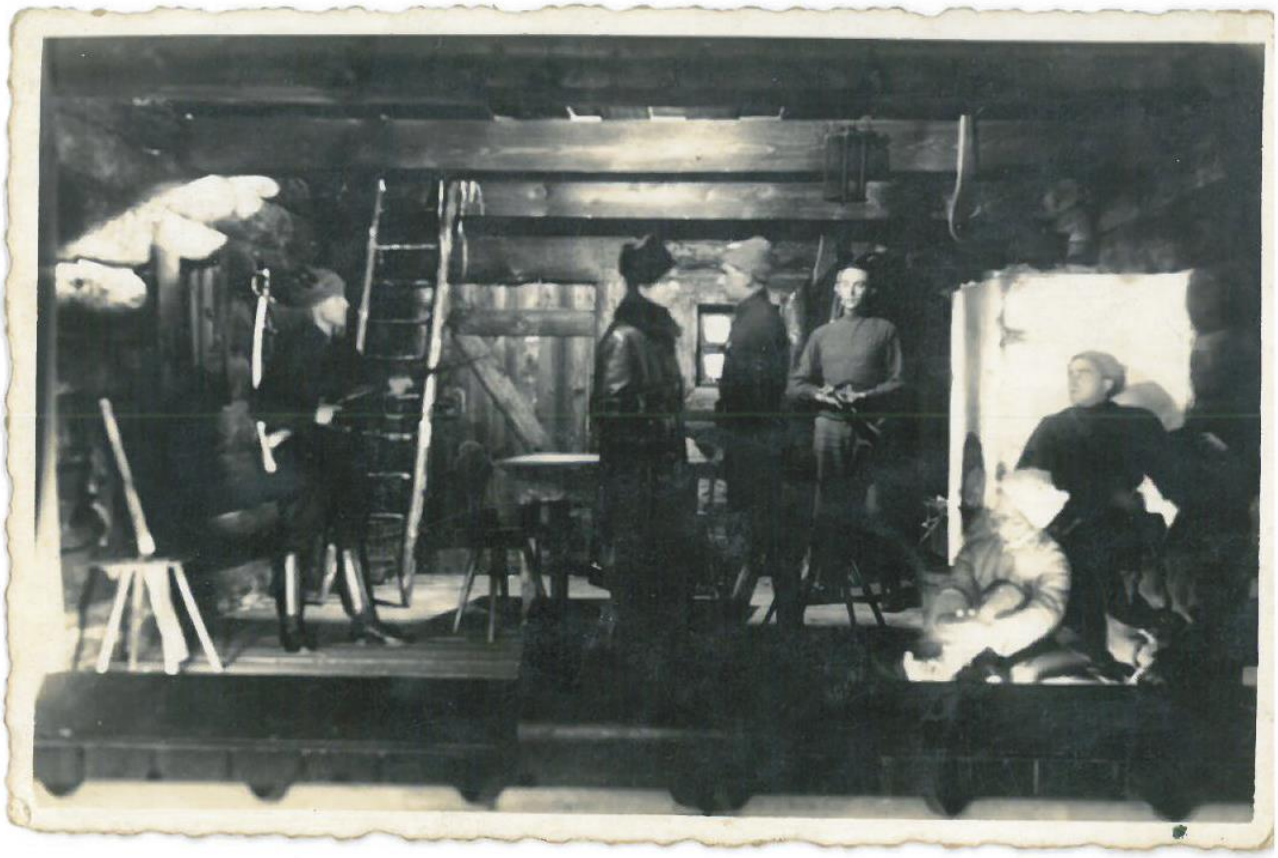

Fotografie z úspěšných estrád

ČERVENEC

ANENSKÁ POUŤ

V červenci 25.- 26.7. 2015 proběhne druhý ročník **Valašského škádlení**. Program této akce bude propagován v červenci, v současné době je v procesu ,, zrání.“ Tomáš Hegar, jeden ze zakladatelů rajnochovské Železničky, přislíbil minivláček, který by se měl pohybovat mezi depem železničky (vila naproti rajnochovské pily) a děním Anenské poutě. A snad jako každý rok se můžeme těšit na tradiční předpouťovou zábavu v Podhradní Lhotě a diskotéku s občerstvením u tělocvičny ZŠ Rajnochovice, který zajišťuje již poněkolikáté Sbor dobrovolných hasičů Rajnochovice.

MEMORIÁL FRANTIŠKA ŽÍDKA v sobotu 18.7.2015 cca 13.00 hod

BIKEMARATON DRÁSAL ČESKÉ SPOŘITELNY 4.7.2015

SRPEN

HOSTÝNSKÁ OSMA **8.8.2015 start 8.08h**

STOLNÍ TENIS turnaj **15.8.2015, prezentace od 8,00h, start 9,00h**

BARUM RALLYE **28. – 30. 8. 2015**

Rodinko,
zdoláš nejvyšší vrchol Hostýnských vrchů?

Osmácký rodinný pochod

8. 8. 2015 od 9:00 | Rajnochovice u OÚ

Délka trasy cca 12 km

Závazné přihlášky zasílat na
H8svobodova@gmail.com

Pro děti budou přichystané
startovní balíčky, diplomy,
medaile apod.

Startovné zdarma
děti jsou naše budoucnost ;-)

Pochod je součástí
INOV-8 Hostýnské osmy
Více na www.hostynskaosma.cz

Zlínský kraj

Ahojte,

minulý rok jsme se snažili vytáhnout děti, aby zdolaly nejvyšší vrchol Hostýnských vrchů, Kelčský Javorník. Dle našeho názoru si myslíme, že se Osmácký rodinný pochod povedl a zúčastnilo se okolo 30 dětí. Tento rok opět myslíme na naše nejmladší turisty i s bonusem v podobě výstupu na vrchol nové rozhledny (doufáme, že do té doby bude stát). Start pochodu bude po necelé hodině po startu hlavního závodu INOV-8 Hostýnské osmy v 9 hod a kdy jindy než 8.8. 2015.

Tak děti, rodiče, babičky, dědečkové, tety, strýcové atd..... pojďte do toho a zúčastněte se doprovodného Osmáckého rodinného pochodu.

P.S. v zázemí bude i skákací hrad.

4.ročník INOV-8 Hostýnské osmy – turisticko-běžecký závod jednotlivců a dvoučlenných týmů na 66km a převýšením 3.000m.

Start: 8.8.2015 v 8hod 8 minut v Rajnochovicích u obecního úřadu

Cíl: Rajnochovice u obecního úřadu

Časový limit: 18,5 hodiny, tj. do 9.8.2014, 2.38 hod

Účastnický limit: Max.580 + 20 závodníků

3 HODINY A 56 MINUT A STARTOVNÍ LISTINA BYLA ZAPLNĚNA ☺ (9.4.2015)

Ahojte,

Tak a všechny registrace jsou již vyprodány.

Jen něco málo statistiky…celková doba registrace trvala bez 4minut čtyři hodiny. Za prvních 5 minut přišlo 300 registrací. Ve dvojicích se přihlásilo 266 účastníků a v jednotlivcích 314 účastníků. Další statistiky posléze ☺.

Nádhera. Jste skvělí. Hrozně si vážíme Vaší odhodlanosti a nadšení. Právě toto nás nabíjí, abychom INOV-8 Hostýnskou osmu udělali co nejlepší a všichni si ji užili ☺.

Ještě bych chtěl hlavně poděkovat našemu programátorovi Tondovi Stokláskovi, který web přichystal tak, aby tento masakrální nápor zvládl!!!

ZÁŘÍ

CELOSTÁTNÍ KOLO VESNICE ROKU 7.9.-11.9.2015

SLAVNOSTNÍ ODHALENÍ ROZHLEDNY KELČSKÝ JAVORNÍK

V době letních prázdnin bude stále probíhat FITNESS DANCE pod vedením Markéty Palátové každé pondělí od 19h v KD Rajnochovice.

ROK 2015 V OSADĚ NAD PALOUČKEM

Košovy- Vojtkova louka

Život v osadě Nad Paloučkem pokračuje. Tak jak jsme si slíbili, rok 2015 jsme začali plánovat už na setkání u příležitosti ukončení roku 2014, které se uskutečnilo 27. prosince. Vzhledem k ročnímu období jsme se sešli ve vytopeném domku našich přátel. Zde, v dobré náladě jsme domluvili a připravili potřebný přehled o tom, na co se budeme v roce 2015 těšit.

První větší událostí po zimě muselo být odemčení hory. Letos jsme tuto akci vzhledem k termínu Velikonoc spojili se šmígrustem. I když se zdálo, že se jedná o spojení dvou značně rozdílných činností, podařilo se vše splnit i navzdory dost nepříznivému počasí. Znovu se potvrdilo, že když se chce a je zájem zúčastněných, dá se zvládnout i nemožné. Plánované akce byly splněny. Všichni, kdo se zúčastnili, odcházeli spokojeni. Další připravovanou akcí byla stavba máje, které předcházelo upálení čarodějnice. Čarodějnici jsme upálili, májku postavili, dobře se při tom pobavili a začátkem měsíce června májku skáceli. I když nás bylo méně než obvykle, rozcházeli jsme se z Paloučku spokojeni. Příště bude účast zajisté větší. Letošní plán jsme nově doplnili o oslavy kulatých a půlkulatých výročí narozenin. I když se jednalo o pokus, ukazuje se, že se tyto oslavy mohou stát trvalým bodem v dalších letech.

Druhou polovinu roku zahájíme v červenci setkáním u ohně, abychom si mimo jiné připomněli šestisté výročí upálení Mistra Jana Husa. Samozřejmě vzpomeneme i Den slovanských věrozvěstů Cyrila a Metoděje. Setkání využijeme k drobným sportovním soutěžím, kterých se zúčastní nejen náš chatový dorost.

Před upálením čarodějnice

Tady jsme rok 214 ukončili a rok naplánovali

Naše škola je výjimečná vřelými vztahy v pedagogickém sboru a dobrou spoluprací s rodiči a obecním úřadem .

Za učitelský sbor Jana Gajdošová

Sbor učitelů a zaměstnanců školy v Rajnochovicích r. 2015

Sedí zleva: Ladislava Hapková, Naděžda Málková**,** Lucie Jemelková, Jana Gajdošová, Lenka Vlachová, Jana Dytrychová

Stojí zleva: Ludmila Pleisnerová, Lenka Baďurová, Iva Koblihová, Vladimír Konečný (ředitel ZŠ Rajnochovice), Lenka Halenčáková, Miroslava Poledňáková, Miroslava Chromcová

Poslední řada: František Vilášek, Vladimír Švarc, Iveta Hlobilová

Sbor učitelů a zaměstnanců školy v Rajnochovicích (bohužel neznáme školní rok, kdy byla fotografie pořízena a neznáme všechny učitele jménem).

Sedí zleva: p. Čubová, p. Kovaříková, p. Zábranská, p. Malant, p. Odravcová, p. Bolfová

Stojí zleva: p. Klímek, p. Kraus s manželkou p. Krausovou (školníci), p. Velhuda

JAVORNÍČEK PŘED LETY A DNES……rok 1968 a rok 2015

Rajnochovský Javorníček

Pěkné léto a prázdniny.